



זוהר היומי

זוהר דברים – דף רע"ו ע"ב

פרשת כי תצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רע"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הלוחות הראשונים אשר שברת.

תרגום לעברית

והתורה שנבראה (שנתנה), נשברו לוחותיה, שמשולים לפתולים. והקדוש ברוך הוא חזר ונתן אותם לישראל לשמר אותה. תורה שבעל פה נקראת הלכה למשה מסיני, והחתן שלה שבר את בתוליה. ומי שמוציא עליה שם רע, שיאמר שהתורה היא איננה זו, שהרי לוחותיה נשברו - הקדוש ברוך הוא, שהוא אבי הנצח, יאמר לו: בת, שהיא בתבת בראשית, היא בת המלך. הקדוש ברוך הוא אומר: (דברים כב) ופרשו השמלה, ונפתחת יריעה מספר תורה, ויראו שנאמר בה (שמות לד) פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת.

טקסט הזוהר

מיד קם אליהו, וכל מארי מתיבתא, ובריכו ליה, ואמרו סיני סיני, הכי אתחזיין למשמע מלין דילך ולשתוק, אבל ברשותא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, אנא בעי למלא מלה לגבה, ליקרא דילך. אמר ליה אימא.

מִידָּ קָם אֵלָיו וְכָל בְּעָלֵי הַיִּשִּׁיבָה, וּבָרְכוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ: סִינֵי סִינֵי, כֹּה רָאוּי לְשִׁמְעַ דְּבָרִים שְׁלֶךְ וְלִשְׁתַּק, אֲכָל בְּרָשׁוֹת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר דְּבַר אֵלָיו, לְכַבֹּדָהּ. אָמַר לוֹ, אָמַר.

טקסט הזהר

פֶּתַח וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימָנָא, הָאִי כָּלָה דִּילָךְ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי לָהּ לְאַבְרָהָם לְגַדְלָא לָהּ לְגַבְיָהּ, וּבְגִין דְּאִיהוּ נָטִיר לָהּ, אֶתְקַרִּיאַת בְּרַתִּיהָ. הֵדָּא הוּא דְּאֶתְמַר, פֶּתַח הִתְהַלֵּךְ לוֹ לְאַבְרָהָם וּבְכָל שְׁמָהּ. וּבָהּ קָיִים כָּל אוֹרֵייתָא כָּלָהּ, וְאַפִּילוּ עִירוּבֵי תַבְשִׁילִין. הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית כו) וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֶרְתִּי וְגו'. וְאִיהוּ הָוָה לְגַבְיָהּ אוֹמֵן, כְּגוֹן (אסתר ב) וַיְהִי אוֹמֵן אֶת הַדָּסָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ לֵיהּ בְּגִינָהּ, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית כד) וַיְהִי בֶרֶךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. וְגַדִּיל לָהּ מִכָּל מַדּוֹת טָבִין, וְגַמִּיל לָהּ חֶסֶד, וְסָלִיק לָהּ בְּגִדּוּלָהּ בְּמִדַּת חֶסֶד דְּאַבְרָהָם, וְהָוָה בֵּיתִיהָ בְּגִינָהּ פֶּתוּחַ לְרוּחוֹהָ, לְמַגְמֵל חֶסֶד עִם כָּל בְּאֵי עוֹלָם.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הַכָּלָה הִיא שְׁלֶךְ נָתַן אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם לְגַדְלָהּ אֵלָיו, וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא שֹׁמֵר אוֹתָהּ, נִקְרָאָה בְּתוּ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב פֶּתַח הִתְהַלֵּךְ לוֹ לְאַבְרָהָם וּבְכָל שְׁמָהּ. וּבָהּ קָיִים כָּל הַתּוֹרָה כָּלָהּ, וְאַפִּילוּ עִירוּבֵי תַבְשִׁילִין, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית כו) וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֶרְתִּי וְגו'. וְהוּא הִיא אוֹמֵן אֵלָיו, כְּמוֹ (אסתר ב) וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדָּסָה. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֶרֶךְ אוֹתוֹ בְּגִלְלָהּ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית כד) וַיְהִי בֶרֶךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. וְגַדְלָהּ מִכָּל טוֹבוֹת טוֹבוֹת, וְגַמִּיל עִמָּהּ חֶסֶד, וְהַעֲלָה אוֹתוֹ בְּגִדְלָהּ בְּמִדַּת חֶסֶד שֶׁל אַבְרָהָם, וְהִיא בֵּיתוֹ בְּגִלְלָהּ פֶּתוּחַ לְרוּחוֹהָ, לְמַגְמֵל חֶסֶד עִם כָּל בְּאֵי עוֹלָם.

ומשום שהוא גמל עמה חסד, כשפני אברהם היו ממשפנים בכמה חטאים במצרים, אמר לה הקדוש ברוך הוא: רועה הנאמן, לה וגמל טובות למי שגמל עמה, שהרי הפלה שלך נתתי לו אותה לגדלה במדות טובות, והוא גדלה בשלש עשרה מדות הרחמים שרמוזות בשלש תבות וה'ו אָנִי' וה'ו, שהן וא"ו, שכלולים בהן שבעים ושנים שמות כמנין חסד, שבהם היה מתגבר אברהם על שבעים ושנים אמות, ובפלה שלך היה לו סגלה בשבעים ושנים שמות, והיה מנצח כל אמה ולשון.

ומשום זה, (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו. ובוקע מים, שקרעת לו את הים לפני בניו לשנים עשר קרעים, בחשבון ו'ו, ובזכות א' (ובגללה) עברת (עשית) את הים ליבשה, ובה טבעו המצרים שלא מאמינים בוא'ו, שהוא אחד. ולעתיד לבא, (מיכה ז) כימי צאתה מארץ מצרים אראנו נפלאות, יתקיים בישראל, זרעו של אברהם. ובה יתקיים, מוליך לימין משה זרוע תפארתו (זרע אברהם) ובוקע מים של התורה לפניהם להיות לה שם עולם. ושם תרויח את הפלה שלה.

טקסט הזהר

ובגין דבת דא, אתייהיבת לישראל, דאיהי הלכה דילה, מסטרא דשמאלא, הלכה למשה מסיני. דהא מסטרא דימינא, ה' הלכה דילה, מסטרא דשמאל דאברהם. י' דיצחק. וכלא ה'י' מן אלהים. ואנת וא'ו, מלא דילה, שלימות דילה, כוס מלא. בקדמיתא כ'ס'י'ה, ולבסוף כוס מלא ברכת י'.

תרגום לעברית

ומשום שבת זו נתנה לישראל, שהיא הלכה שלה מצד השמאל, הלכה למשה מסיני, שהרי מצד הימין ה' הלכה שלה, מצד השם של אברהם. י' של יצחק. והכל ה'י' מאלהים. ואנת וא'ו, מלא שלה, שלימות שלה, כוס מלא. בתחלה כ'ס'י'ה, ולבסוף כוס מלא ברכת ה'.

טקסט הזהר

ובגין דאתייהיבת לישראל על ידה, דאינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, אית לגלאה אמאי אתייהיבת לון דהא ודאי אברהם הא אתמר אמאי אתייהיבת ליה. ואנת גמילת חסד עם בנוי, פגוונא דגמיל הוא עמד. ליצחק יחב ליה קודשא בריה הוא ליה ולזרעיה, לנטרא (נ'א לעטרא) לה מאילנא דטוב ורע. ועבדו לה כמה גדרין, וחתיכו לה כמה לבושין, דאינון לבושי דהבא, בכמה פסקות. והיו חולקין ומקשין עליהו על

אֵלֶּיךָ פְּסָקוֹת, לְתַקְנָא לָהּ בְּכַמָּה פְּרוּקִין, לְקַשֵּׁט לָהּ בְּכַמָּה מִיַּי קְשׁוּטִין, לְשַׁבְּתוֹת וְיָמִים
טוֹבִים, לְמַהְרֵי מְקַשְׁטָא לְגַבְרָא בְּזִמְנָא דְתִיתִי לְגַבְרָא בְּפִירְקָנָא בְּתִרְיִיתָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ
(קַהֲלַת א) מ'ה ש' ה'ה' ה' וּא. (חֲסֵר כֹּאן)

תרגום לעברית

וּמַשׁוּם שֶׁנִּתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל עַל יְדֵהּ, שֶׁהֵם מַצֵּד הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, יֵשׁ לְגַלּוֹת לָמָּה נִתְּנָה
לָהֶם, שֶׁהָרִי וְדַאי אֲבָרְהָם הָרִי נֶאֱמַר לָמָּה נִתְּנָה לוֹ, וְאַתָּה גַּמְלַת חֶסֶד עִם בְּנִי, כְּמוֹ
שֶׁהוּא גַּמֵּל לָהּ. לְיִצְחָק נָתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְשֹׁמֵר (לַעֲטֹר) אוֹתָהּ מֵעַץ טוֹב
וָרֵעַ, וַעֲשׂוּ לָהּ כְּמָה גְדָרִים, וְחַתְּכוּ לָהּ כְּמָה לְבוּשִׁים, שֶׁהֵם לְבוּשֵׁי זָהָב, בְּכַמָּה פְּסָקוֹת.
וְהָיוּ חוֹלְקִים וּמְקַשִּׁים עֲלֵיהֶם, עַל הַפְּסָקוֹת הַלָּלוּ, לְתַקְנָהּ בְּכַמָּה פְּרוּקִים, לְקַשֵּׁט אוֹתָהּ
בְּכַמָּה מִיַּי קְשׁוּטִים לְשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, לְהִיּוֹת מְקַשְׁטַת אֵלֶיהָ בְּזִמְנָא שֶׁתְּבֵא אֵלֶיהָ
בְּגָאֻלָּהּ הָאַחֲרוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (קַהֲלַת א) מ'ה ש' ה'ה' ה' וּא.

טקסט הזהור

וּבְגִין דְּאִינוּן גְּרָמוּ לָהּ, וַעֲבִידוּ עִמָּה טְבִין, אֲנִת סְבִילַת בְּגִינִיָּהּ כְּמָה מְכַתְּשִׁין, בְּגִין דְּלֹא
יִתְקַטִּיל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (יְחִזְקֵאל א) וּפָנֶי שׁוֹר מִהַשְׁמָאֵל, מְזַרְעָא דִּיּוֹסֵף,
דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (דְּבָרִים לֵג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ. וּבְגִין דְּלֹא יִתְחַלֵּל הוּא וְזֶרְעֵיהּ בֵּין עוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, בְּחוּבֵיהּ דִּיִּרְבָּעָם דְּעַבְדַּ עֲבוּדָה זָרָה, הָוָה הוּא לְאַתְחַלְלָא בְּעוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת הוּא וְזֶרְעֵיהּ, בְּגִין דִּיִּרְבָּעָם בֶּן נָכֵט מְזַרְעִיהּ אִיהוּ, בְּגִינִיהּ אִתְּמַר בָּהּ,
(יִשְׁעִיה נֵג) וְהוּא מְחֻלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ וְגו', וּבְחִבּוּרְתוֹ נִרְפָּא לָנוּ.

תרגום לעברית

וּמַשׁוּם שֶׁהֵם גְּרָמוּ לָהּ וַעֲשׂוּ עִמָּה טוֹבוֹת, אֲתָה סְבִילַת בְּגִלְלָם כְּמָה מְכוֹת כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה
מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (יְחִזְקֵאל א) וּפָנֶי הַשׁוֹר מִהַשְׁמָאֵל, מְזַרְעַ יוֹסֵף שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
(דְּבָרִים לֵג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ. וּבְשִׁבִיל שְׁלֹא יִתְחַלֵּל הוּא וְזֶרְעוֹ בֵּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים

ומזלות פחטא של ירכעם שעשה עבודה זרה, הנה הוא להתחלל בעובדי כוכבים ומזלות הוא וזרעו, משום שירכעם בן נבט הוא מזרעו, ובגללו נאמר בך, (ישעיה נג) והוא מחלל מפשעינו וגו' ובחברתו נרפא לנו.

טקסט הזוהר

וישראל בגין דאינון כלילין מינא ושמאלא, תמן ה"י דילך בשלימו הנה, אית לך לאתיחדא עמה ביניהו. ובגין דאתמר בך, כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, אתמר בך ולו תהיה לאשה, לא יוכל לשלחה כל ימיו, בגלותא לא יכיל למפרש ליה מנה כל יומיו.

תרגום לעברית

וישראל, משום שהם כלולים ימין ושמאל, שם ה"י שלך היתה בשלמות, יש לך להתיחד עמה ביניהם. ומשום שבה נאמר כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, נאמר בך ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו. בגלות לא יכול לפרש אותו ממנה כל ימיו.

טקסט הזוהר

ואיה הוא שם רע דאפיקת עליה. אלא בתר דאתייהיבת איהי לישראל, כל מאן דאפיק שום ביש על ישראל, כאילו אפיק עליה. ושום ביש הנה, דאמרת לקודשא בריך הוא, (שמות לב) למה יי' יחרה אפה בעמך. וקודשא בריך הוא אמר, וכי אנת אפיק שום ביש על ישראל דעבדו ית עגל, לך רד כי שחת עמך. ערב רב ודאי, דאנת גיירת לון עבדו ית עגלא. ובגין דא כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה.

ואִיךָ הוּא שֵׁם רַע שֶׁהוּצֵאתָ עָלֶיךָ? אֵלֶּא אַחֵר שֶׁהִיא נִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, כָּל מִי שֶׁמוּצִיא שֵׁם רַע עַל יִשְׂרָאֵל, כָּאֵלֹו הוּצִיא עָלֶיךָ. וְהַשֵּׁם רַע הִיָּה, שֶׁאַמְרַתָּ לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (שְׁמוֹת ל"ב) לָמָּה ה' יַחֲרִיֵּה אַפָּךָ בְּעַמֶּךָ. וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר, וְכִי אַתָּה הוּצֵאתָ שֵׁם רַע עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁעָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל? לָךְ יָד כִּי שָׁחַת עַמֶּךָ. וְדַאי עָרַב רַב שֶׁאַתָּה גִּירַת אוֹתָם עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, וּמִשּׁוֹם זֶה - כִּי הוּצִיא שֵׁם רַע עַל כְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ תִּהְיֶה לְאַשָּׁה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רע"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

קָם רַעֲיָא מִהִימְנָא, נָשִׁיק לִיה בְּאַנְפּוּי, וְעַל עֵינָיו וּבְרִיָּה לִיה, וְאָמַר לִיה, תְּהֵא מְבָרַךְ מִפּוּמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא וְשְׁכִינְתִּיה, בְּכָל מְדָה וּמְדָה דִּילִיָּה, וּבְעֶשֶׂר סְפִירַן דִּילִיָּה, וּבְכָל שְׁמֶהֶן דִּילִיָּה, וּבְכָל מְאָרִי מְתִיבְתָּאן, וּבְכָל מְלָאכִין. וְעָנּוּ כָּלְהוּ וְאָמְרוּ אָמֵן. וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא וְשְׁכִינְתִּיה הוּדוּ בְּבִרְכָתֶיהָ. אֵלֶיָּהוּ, קוּם אֲפַתַּח פּוּמָךְ בְּפִקּוּדֵין עָמִי, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר דִּילִי, מְכָל

תרגום לעברית

קָם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, נָשַׁק לוֹ בְּפָנָיו וְעַל עֵינָיו וּבִרְךָ אוֹתוֹ, וְאָמַר לוֹ: תִּהְיֶה מְבָרַךְ מִפִּי הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתּוֹ בְּכָל מְדָה וּמְדָה שְׁלוֹ, וּבְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שְׁלוֹ, וּבְכָל הַשְּׁמוֹת שְׁלוֹ, וּבְכָל בְּעָלֵי הַיְּשִׁיבוֹת וּבְכָל הַמְּלָאכִים. וְעָנּוּ כָּלָם וְאָמְרוּ אָמֵן. וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתּוֹ הוּדוּ בְּבִרְכָתּוֹ. אֵלֶיָּהוּ, קוּם פֶּתַח פִּיךָ בְּמִצְוֹת עָמִי, שֶׁאַתָּה הוּא עוֹזֵר שְׁלִי מְכָל צָד, שֶׁהָרִי עָלֶיךָ נֶאֱמַר בְּתַחֲלָה, (בַּמִּדְבָּר כ"ה) פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן. בֶּן אֶהֱרֹן וְדַאי, בֶּן אָח שְׁלִי הוּא, (מִשְׁלֵי יז) וְאָח לְצָרָה יוֹלֵד.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

